

Høringssvar NOU 2011:11

Kapittel 5: ”Næromsorg” – den andre samhandlingsreformen

Gjøvik regionen slutter seg til tankegangen omkring en tettere tilknytning til frivillig sektor via nasjonale og lokale avtaler. Vi mener at det ville være en fordel om man, i første omgang, tilknytter seg de store etablerte frivillige organisasjoner på nasjonalt nivå, hvoretter de støtter sine lokale avdelinger i utarbeidelsen av lokale avtaler med den enkelte kommune/region. Dette vil sikre at avtalene sentralt og lokalt vil bygge på felles plattformer og sentrale styringer.

Vi stiller oss litt kritiske til muligheten for å kunne forplikte pårørende i tjenesteutøvelsen i Helse og Omsorg. Pårørende i dag har mange roller og noen bor langt vekk fra sine pårørende. Det vil derfor være en del tilfeller hvor man ikke har mulighet til å inngå forpliktende samarbeid. Dog er vi positive til at tjenestene organiseres mot familie og nærmiljø. Vi vil påpeke at en slik organisering også må sikre at de som ikke har noe nærmiljø eller pårørende til å bistå seg, ikke får et dårligere tilbud enn de som har hjelpelige pårørende og et sterkt nærmiljø.

I NOU'en nevnes at det er en forbruker holdning inn mot ”forbruket” av helse og omsorgstjenester. Vi ser det som en svært vanskelig oppgave for det offentlige å snu denne holdningen, da vi er forbrukere på også alle andre områder i samfunnet. Vi er enige i at det bør skje en holdningsendring i forhold til frivillighet kontra forbruker samfunnet. Et slikt arbeid bør initieres av sentrale myndigheter, og følges opp med virkemidler som gir, spesielt pårørende, et reelt valg i forhold til å øke sin frivillighets innsats mot for eksempel pårørende. Tilrettelegging for samvirke løsninger og lignende er noe vi ser svært positivt på, og mener at det er løsninger det bør kikkles nærmere på for hvordan man best kan tilrettelegge for disse.

Det vil i en prosess med endring av organiseringer og faglige tilnærmingmetoder, være av betydning å finne gode metoder for å endre disse. Omsorgstjenesten har basert sin organisering og faglige kulturer på slik situasjonen er i dag. En endring av faglige tilnærmingmåter vil stille store krav til omstillingsevne og vilje i de eksisterende systemer.

Kapittel 6: Nye rom

Gjøvikregionen slutter seg til tenkningen som presenteres for framtidige boligløsninger. I tråd med Samhandlingsreformen, er det behov for å spesialisere institusjonene til korttidsopphold for mer aktiv behandling, mens langvarige omsorgsbehov bør betjenes i ulike boenheter, tilpasset beboerens bistandsbehov. Boformene bør stimulere till aktivitet og deltakelse og ha en naturlig plass i lokalsamfunnet.

Kapittel 7, teknologistøtte:

Gjøvikregionen slutter seg til tankegangen om bruken av velferdsteknologi som en støtte til omsorgsfeltet. Før en kan iverksette den trinnvise planen, som er foreslått i NOU'en, bør det etableres en felles plattform for denne teknologi, for eksempel etter modell fra KITH og de arbeidsmetoder som er brukt der for standardisering.

Den trinnvise innføringen av teknologistøtte bør følges opp av økonomiske insentiver, og en bedre regulering i lovverket enn det vi har i dag. Innføringen bør gjøres så enkel som mulig. Vi mener at det i arbeidet med teknologi som støtte til omsorgsfeltet, er av stor betydning og balansere teknologi og menneskelig kontakt, slik at teknologien oppleves som en støtte til omsorgsfeltet, både for pasienter, pårørende og omsorgstjenesten. Faren med utstrakt bruk av teknologi er at det kan bli en "sovepute", der teknologi erstatter menneskelig kontakt i større grad enn det man hadde tenkt. Innføring av teknologi må skje i tett samarbeide med omsorgstjenesten, interessegrupper og politisk nivå.

Det bør være sentral styring på hvilke teknologier vi skal benytte oss av, for eksempel i regi av hjelpemiddelsentralene. Dette er i tråd med NOU`ens anbefaling om at miljøene omkring velferdsteknologi samles/koordineres på en bedre måte enn det vi har i dag.

Kapittel 8, et nasjonalt program for kommunal innovasjon:

Gjøvikregionen tilslutter seg tanken om et felles sekretariat for innovasjon og nyskapning i omsorgsfeltet. Vi mener at dette kan være med å samordne de tiltak som foregår, samt gjøre det lettere for den enkelte kommune/region å få bistand i dette arbeidet. I tillegg kan dette gjøre det enklere for næringslivet å finne kommunale samarbeidspartnere.

Vi vil understreke viktigheten av at det forskes og evalueres på de forskjellige tiltak. Det vil være viktig å bygge videre på de gode tiltak som fungerer, og gjøre oppmerksom på de mindre suksessfulle. Erfaringer fra andre sammenlignbare land, vil være verdifull kunnskap som et felles sekretariat kan innhente og formidle til sentrale og lokale aktører.